Tradus şi revizuit de IER (**www.ier.ro**)

Notă de informare privind jurisprudenţa Curţii – Nr. 160

Februarie 2013

Austrianu împotriva României - 16117/02

Hotărârea din 12.02.2013 [Secţia a III-a]

Art. 9

Art. 9 § 1

Dreptul de a manifesta religia sau a convingerea

Confiscarea unui casetofon utilizat de către un deţinut pentru a asculta casete cu caracter religios : *inadmisibilă*

În fapt – Reclamantul, de confesiune baptistă, executa o pedeapsă privativă de libertate lungă. După ce s-a procedat la confiscarea unui radiocasetofon pe care l-a primit ca recompensă pentru rezultatele sale bune obţinute la programul de „educaţie morală creştină", reclamantul a fost informat de autorităţile penitenciarului că deţinuţii nu aveau dreptul decât la aparate de radio şi de televiziune cu funcţionare pe baterii, dar că, dacă voia, putea să-şi asculte casetele audio la radiocasetofonul serviciului de educaţie şi cultură al închisorii. În cererea adresată Curţii, reclamantul a susţinut mai ales că i s-a adus atingere libertăţii religioase prin faptul că i s-au confiscat casetele religioase şi radiocasetofonul.

În drept – Art. 9: Această dispoziţie nu protejează toate actele motivate sau dictate de o religie sau o credinţă. Cu privire la marja de apreciere a statului, confiscarea radiocasetofonului (presupunând că această măsură constituie o ingerinţă în exercitarea de către reclamant a drepturilor sale în temeiul art. 9) nu l-a împiedicat în totalitate pe reclamant să-şi manifeste religia. În opinia Guvernului, autorităţile penitenciarului au oferit reclamantului posibilitatea de a utiliza un radiocasetofon în cadrul serviciului de educaţie şi cultură al închisorii pentru a-şi asculta casetele religioase şi, deşi reclamantul a contestat existenţa unui astfel de serviciu, nu reiese că acesta a sesizat autorităţile penitenciarului cu o cerere în acest sens. În plus, reclamantului i s-a permis să asiste la seminariile religioase şi nu a contestat niciodată faptul că avea posibilitatea de a citi în celula sa cărţi religioase. Cu privire la cele menţionate anterior, Curtea apreciază că restricţiile aduse listei lucrurilor de care deţinuţii pot dispune în celulele lor prin excluderea anumitor articole (precum radiocasetofoanele) care nu sunt esenţiale în manifestarea religiei constituie un răspuns proporţional la necesitatea de a proteja drepturile şi libertăţile altuia şi de a menţine securitatea în cadrul penitenciarelor.

Concluzie: Inadmisibilă (vădit nefondată).

(A se vedea şi *Kovaļkovs v. Latvia* (dec.), nr. 35021/05, 31 ianuarie 2012)

Curtea respinge de asemenea ca fiind vădit nefondată invocarea discriminării pe motive religioase (art. 14 coroborat cu art. 9). Curtea admite susţinerile cu privire la încălcarea art. 3 atât sub aspect procedural, cât şi sub aspect material, ca urmare a unui incident din 9 decembrie 1998 în care reclamantul a fost lovit

cu o bâtă, dar reţine neîncălcarea acestui articol în ceea ce priveşte lipsa îngrijirilor medicale adecvate.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de grefă, prezentul rezumat nu obligă Curtea.

Apăsaţi aici pentru a accesa *Note de informare privind jurisprudenţa* (Notes d'information sur la jurisprudence)